

ČITATELJI! Prosimo, pogledajte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. V teh časih splošnega povišanja cen, potrebuje list Vaše sodelovanje. Skušajte imeti naročnino vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Registered as Second Class Matter September 25th, 1949 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 130 — Štev. 130 (Telephone: CHelsea 3-1242)

NEW YORK, THURSDAY, JULY 2, 1942 — ČETRTEK, 2. JULIJA, 1942

VOLUME L — LETNIK L

SEDAJ JE ČAS, da priskočite vladi na pomoč s tem, da jo podpirate v njeni kampanji za prodajo war bonds.

SEBASTOPOL JE PADEL

NEMCI NAZNANJAJO, DA JE PO PETDNEVNIM NEPRESTANIM NASKOKIH SEBASTOPOL SLEDNJIČ PADEL. — ZADNJI DAN SO NEMCI NASKOČILI POSLEDNJO UTRJENO ČRTO IN VNEL SE JE BOJ, V KATEREM JE BILO PRELITE KRVI, KOT JE NI BILO NITI PRI VERDUNU V SVETOV. VOJNI

"Sebastopol je padel," pravi nemško poročilo. "Nad trdnjavo, mestom in pristaniščem vihrajo nemške in ruske zastave."

Poročilo dodaja, da so ostanki poražene sebastopolске armade pobegnili na Keronese polotok, ki sega v Črno morje zapadno mesta.

Rusko poročilo, ki je bilo objavljeno opolnoči, priznava da so Nemci pri Sebastopolu nekoliko napredovali in da so v teku vroči boji.

Nemške bombe so tako silovito vdarjale v utrdbе, da so se na jugu in vzhodu mesta od skale odtrgali kot hiša veliki kosi. Nemci so Sebastopol oblegali 41 novembra, toda sedanji napadi so se pričeli pred 25 dnevi.

S padcem Sebastopola so si Nemci osvojili zadnjo trdnjavo na Krimu ter jim je sedaj odprta pot za prodiranje na Kavkaz.

Poročilo iz Moskve naznanja, da Rusi odbijajo nemške napade pri Kursku in Harkovu in da imajo Nemci velike izgube.

Neko drugo poročilo pravi, da so Rusi pričeli napadati pri Gzatsku, kakih 100 milj zapadno od Moskve.

V plačilo za zavzetje Sebastopola je Hitler generala Fritzja Eriha von Manasteina povišal v generalnega feldmaršala. Ustanovil je tudi posebno kolajno, s katero bodo odlikovani vsi, ki so se bojevali pri Sebastopolu.

Koliko Rusov je bilo vjetih in kako velik je bil plen pri zavzetju Sebastopola, se sedaj še ne more dognati.

Kot poroča Associated Press, so nemški bombniki zaglali pri tatišči, da je gorelo od enega konca do drugega.

Mussolini in Egipt

Ako si osiše osvoji Egipt, bo Benito Mussolini, ki si je sam nadel naslov "pokrovitelj islama," odpotoval v severno Afriko in se bo tam osebno vdeležil slovesnega vko-rakanja v Aleksandrijo ali pa Kairo.

Mussolini se je razglasil za pokrovitelja islama leta 1937, ko je obiskal Libijo. Domačini so seveda na zahtevo italijanskih oblasti Mussoliniju izročili z dijamanti okrašen "islamski meč." Pozneje je bilo sporočeno, da je meč, ki je veljal 60.000 lir, plačala italijanska vlada.

Ko je Mussolini sam sebe izbral za pokrovitelja islama, se je pričela velika propaganda, čije namen je bil Arabce odvrgniti od Anglije in jih pridobiti za Italijo.

Pozneje pa se je med Nemci in Italijo pokazalo nasprot-

stvo, kajti Nemci so hoteli naslov pokrovitelja islama pridobiti za Hitlerja. Obe strani se se tuči ob istem času potegovali za naklonjenost bivšega jeruzalemskega muftija Hajj Amin el Husseini in bivšega iraškega ministrskega predsednika Rašid ali Elgailani, ki je dvignil neuspešno vstajo proti Angležem.

S tem, da hoče Mussolini takoj po zmagi v Egiptu oditi v severno Afriko, hoče prehiteti Hitlerja, da bo pred njim obhajal zmago in se mu bodo arabski velikaši poklonili.

EDEN POSVARIL NEMŠKI NAROD

Angleški vnanji minister Anthony Eden je v poslanski zbornici povedal, da se angleška vlada poslužuje vsakega sredstva, da posvari nemški narod, da bo odgovoren za vsa grozodejstva, ki jih Nemci vrše nad podjarmljenimi narodi, ako bo še dalje podpiral nacijsko vlado.

Eden je povedal, da taka svarila redno pošilja angleška radio postaja, angleški aeroplani pa so po Nemčiji raztrosili letake s svarilom. Na ta način se Nemcem nasestavajo vsi zločini ter jim je dano svarilo, da bodo odgovorni za vsa grozodejstva, ako podpirajo nacijsko vlado.

Eden je tudi povedal, da angleške oblasti natančno zapisujejo vse nemške zločine za porabo bojni. Na podlagi teh zapisov bo proti Nemcem sestavljena obtožnica z zahte-

Miss Mitchell pripoveduje o grozodejstvih v Evropi

Miss Ruth Mitchell, sestra pokojnega generala Williama Mitchella, ki je včeraj prišla s parnikom Drottningholm iz Lizbone, je bila 14 mesecev v nemškem koncentracijskem taboru ter pripoveduje o grozodejstvih, ki jih uganjajo Nemci v zasedenih deželah.

Miss Mitchell je bila prijeta v Dubrovniku kmalu po padcu Jugoslavije.

Četudi je poročena z Angležem Stanleyem Knowlesom, vendar se vedno poslužuje svojega dekliškega imena. Bila je članica jugoslovanskih komitejev, še predno si je Hitler osvojil Jugoslavijo. Komiteji so stopili v vrsto sedanjih četnikov, ki se bore proti Nemcem in Italijanom.

"Bila sem v kplišču v Dubrovniku, ko so prišli gestapovci," pripoveduje Miss Mitchell. "Čez svojo kopalo obleko sem imela zelo cenene hlače. V žepih sem imel nekaj zelo važnih četniških listin. Ako bi jih gestapovci pri meni dobili, bi me takoj vstrelili brez sodnijske obravnave. Gestapovci so me peljali v moj hotel in ko smo prišli v mojo sobo, sem jim rekla: 'Gospodje, prosim, dovolite mi, da si preoblečem hlače. In tedaj sem za seboj zaprla vrata in spise uničila.'"

Po aretaciji je bila zaprta v raznih kaznilnicah v Jugoslaviji, pozneje pa so jo pošiljali od enega do drugega koncentracijskega taborišča. Zaprta je bila v 12 ječah in taboriščih.

"Kaj tako zaniknega ni na svetu, kot so koncentracijska taborišča," je rekla Miss Mitchell. "Jedniki so priklenjeni na verige; k sreči jaz nisem bila."

SUEŠKI KANAL BO RAZSTRELJEN

Angleški uradni krogi so včeraj naznanili, da Sueski kanal ne bo več poraben, ako bodo Angleži prisiljeni umakniti se do Rdečega morja ali pa še dalje. Kanal pa ne bo porušen, dokler ne bo izgrubljen ves Bliski Vzhod, kajti za Angleže je neobhodno potreben.

Angleški uradni krogi pravijo, da je Aleksandrija močno utrjeno pristanišče, toda angleške bojne ladje, če bi bila Aleksandrija izgubljena, bi se vedno mogle imeti vale pristanišče v Hajfi v Palestini, v Beirutu v Libanon in v Port Saidu v Egiptu.

Največja zdravniška zmot

Zdravnik dr. Charles H. Dolloff iz Bostona piše v "New England Journal of Medicine," da danes razgovori po svetni "duševno bolni" Hitler, mesto, da bi bil v blaznici, samo po krivdi zaravnika, ki je Hitlerja leta 1923 preiskal in ga ni spoznal za duševno bolnega.

O tem piše dr. Dolloff naslednje:

"Že leta 1923, ko je ta laži-Cezar, ki ni nikdar mogel prestat kakšne iskušnje v soli, dvignil svojo prvo vstajo proti

V ječah in taboriščih je izgubila 40 funtov. V pričetku junija je bila iz ženskega taborišča v Liebenau na Vittenberškem prepeljana v Spandau, kjer je bila pet dni. Tam pa se je postopanje z njo nenkrat premenilo. Predno se je z vlakom odpeljala v Lizbono, so ji oblasti dovolile živeti nekaj časa v Berlinu, seveda vedno pod strogim očesom gestapovskega stražnika.

Miss Mitchell je prišla v New York v zelo revni obleki, ker so ji Nemci pokradli vse, kar je bilo kaj vrednega.

Miss Mitchell pravi, da bo o tem, kar je doživela v Jugoslaviji in pozneje v nemških taboriščih, napisala v knjigi, ki jo namerava izdati. Po njenem mnenju pa je mogoče premagati Nemčijo samo s tem, da zavzniki bombardirajo nemška mesta in vasi.

"Nemci tega ne morejo prenesti," je rekla.

Miss Mitchell nese predsedniški darilo—košarico, v kateri je bil iz Amerike poslan živeč ujetnikom. Rekla je, da bi marsikatera Amerikanka umrla v nemškem taborišču, ako ne bi prihajali ameriški zavrtki z živčevjem. Za to pa bo nesla košarico predsedniku Rooseveltu kot dar zaprtih žena v taborišču v Liebenau.

tedanji nemški vladi, se je moral podvreči zdravniški preiskavi zaradi svoje pameti. Zdravnik pa, ki je Hitlerja preiskal, mesto da bi priznal, da ima v roki nevarnega norca, je samo rekel, da je bolni Hitler duševno fanatičen in je bil obsojen samo na zapor šestih mesecev."

LETALA ZA MALTO

Mornariški department je včeraj v Washington naznanil, da so bili na Malto poslani ameriški aeroplani in da je sovražnik vsled tega že imel precejšnje izgube.

Aeroplani je na Malto peljala ameriška matična ladja za aeroplane Wasp in jih je zložila brez vsake škode.

Ladja Wasp je peljala aeroplane večkrat, kot pravi poročilo, in enkrat so osiški aeroplani ravno napadli Malto. Aeroplani so se dvignili z matične ladje in so napdli sovražne aeroplane, ki pa so takoj pobegnili, ko so se prepričali, da je naenkrat bilo toliko zavezniških aeroplanov v zraku.

Malta, ki je majhen otok sredi Sredozemskega morja, je bil že tolikokrat bombardiran kot noben drugi kraj na svetu, toda posadka se še vedno trdno drži.

Hudi boji 62 milj od Aleksandrije

Pri El Alameinu v Egiptu se bje vroča bitka. Nemške in angleške glavne oklopne čete so se spopadle komaj 62 milj od Aleksandrije. — Feldmaršal Rommel je ponoči napredoval 32 milj, nato so se Angleži vstavili in se pričeli braniti.

Angleži dobivajo iz osrednjega vzhoda vojaštvo in vojni material in ceste, ki peljejo na fronto, so polne trukov.

Radio postaja v Vichju poroča, da so bila v Arabiji Angležem in Amerikancem dana na razpolago vsa letališča in da so Amerikanci prevzeli brozave. Berlin tudi pravi, da je angleško vojno brodovje odplulo iz Aleksandrije ter je plulo skozi Sueski kanal v Rdeče morje.

Angleži še vedno drže El Alamein, 32 milj vzhodno od El Dabe. Poleg tega, da se bori glavna nemška armada z Angleži, je feldmaršal Rommel poslal proti jugu v puščavo dva močna oddelka.

Feldmaršal Rommel bo skušal prebiti angleško črto in bo ves čas napadal. Rommel svoji armadi dovoli le po par ur odmoru, drugače pa ne prestopa napada. Sicer je imel velike izgube, toda jih je nadomestil s plenom, ki ga je dobil na svojem prodiranju.

Nemci pa se v sedanjih bojih poslužujejo zelo malo aeroplanov, s tem pa se ne reče, da jih Rommel ne bo porabil pri napadih na angleške artilerijske postojanke. Rabil bo tudi velike 88-milimeterske topove, ki jih prevažajo na truhih.

Kot pravi angleški poveljnik general sir Claude J. E. Auchinleck, imajo Nemci premoč v oklopnih četah. Res je, da ima Rommel mnogo težjo zvezo z ozadjem kot pa Angleži, toda Rommel je tudi to zadrovo vedno ugodno rešil.

V prihodnjih par dnevih se bo odločila usoda Egipta in sedanji boji so odločilni in se bodo bili do konca. Vsak vojaški strokovnjak pozna resni položaj in Angleži bodo napeli vse svoje sile, da premagajo Nemce.

Vsled nemškega prodiranja v Egiptu, Angleži razmišljajo, kaj naj bi naredili s svojimi bojnimi ladjami, ki se nahajajo v Aleksandriji, ki se edino večje vojno pristanišče v Sredozemskem morju. Nemški strmoglavci že morejo prilete-ti do mesta in ga bombardirati. Aleksandrija je dobro zavarovana s suhga in z morja. Vendar pa bo mogoče Aleksandrijo obvarovati, da ne pade Nemcem v roke, samo na ta način, da je angleška osma armada v Egiptu ojačena.

Jugoslovanski kralj pri lord Halifaxu

28. junija popoldne je bil jugoslovanski kralj na čaju, ki ga je v njegovo čast priredil britanski ambasador Lord Halifax. Obkrožen s člani ambasade, angleških odposlancev in skupin uglednih Angležev v Washingtonu, je bil kralj raznjen sprčo prijateljskih besed o jugoslovanski državi in pri-srčnih čestitk k velikemu uspehu njegovega obiska.

Pomorske izgube Amerike in Japonske

Japonska: popolnoma dognano potopljenih 122 bojnih ladij in 243 poškodovanih.

Združene države: dognano potopljenih 31 ladij in 40 poškodovanih.

Churchill se bo moral zagovarjati

V angleški poslanski zbornici je poslanec sir John Wardlaw-Milne pričel debato o vojnem vodstvu, ko je predlagal, da zbornica vladi izreče nezaupnico.

Milne je rekel, da je angleški narod preveč zaupal Churchill kot ministrskemu predsedniku in obrambnemu ministru, da ni nikakega sodelovanja med armado, vojno mornarico in zračno silo in da je produkcija vojnega materiala zelo majhna, da armada nima niti najbolj potrebnega orožja. Prvi vladni zagovornik je nastopil Oliver Lyttelton, minister za produkcijo, ki je rekel, da Anglija vsak mesec izloči več sto protitančnih topov. 850 takih topov je bilo poslanih armadi na Bliskem Vzhodu do 1. junija, toda angleška armada v Libiji jih je imela le ma-

lo, ko je prišel nemški napad. Dalje je Lyttelton rekel, da ima general Auchinleck še "precejšnje število" ameriških Grant tankov po 28 ton, drugi pa so na potu na bojišče.

Med poslanci pa je razpoloženje, da Churchill ne bodo preveč nasprotovali in da mu zbornica ne bo izrekla nezaupnice.

Ob koncu svojega govora je poslanec Wardlaw-Milne rekel: "Churchill, oni mož, ki si pripisuje zaslugo za uspehe ali pa, ki si bo pripisal zaslugo, če bo dosegel uspeh—mora nositi odgovornost za poraz."

Iz Slovenije

Poroča Jugoslav Information Center iz raznih virov.

"Kaerntner Grenzruf" priobčuje sledečo deklaracijo nacijskega okrajnega načelnika v Kranju, Leopolda Hussa:

"Gornja Kranjska mora po želji našega Gauleiterja izvršiti važno politično misijo. Ta dežela mora vnovič postati nemška dežela. Prva dela so bila izvršena že v prvih štirih mesecih. V deželi deluje 29 nacional-socialističnih odsekov z najbolj učinkovitimi sredstvi. Tečajni nemškega jezika napredujejo. Politični načelniki so povečini iz gornje Kranjske in oni delajo brez oddiha od jutra do mraka za uresničenje Fuehrerjevih idej. Tisti, katerih srca so se zakrknjena, popuščajo bolj in bolj in vsak dan pristopajo nove osebe k delu za rekonstrukcijo. Saboterji so kakor razbojniško društvo, ki se boji svetlobe in svoje delo izvršuje ponoči. V najkrajšem času bomo ustanovili 23 otroških zabavišč. ... vseh straneh se uničuje škoda, ki jo je povzročil prejšnji sistem. Mnogoštevne mladenice iz Kranjske smo poslali čaleč v veliko Nemčijo za delo na polju. Stiri meseci so zares kratki, vendar s ponosom kažemo na tiste, ki delajo, in ki se bore za skupno stvar. Naši somišljeniki delajo za Fuehrerja nemško gornjo Kranjsko, ki bo pridružena s srečo in s soncem obdani deželi Kranjski."

"Kaerntner Grenzruf": — "Kmetijski minister Reicha Funk je obiskal gornjo Kranjsko. V Kranju ga je pozdravil predsednik občine Markgraf, ki ga je zaprosil, naj se podpiše v zlato knjigo. Funk mu je odgovoril, da on kot vzhodni Prus dobro pozna probleme obmejnih oblasti in da zato razume pomen in težave nacional-socialističnega dela v takih krajih. Nato je minister od-

šel na Bled, kjer je na dobrodošlico Gauleiterja izjavil: — "Prepričan sem dragi moj Reiner, da boste vi in vaši sodelavci uspešno dovršili nalogo, ki vam jo je zaupal Fuehrer. Vmladeniški polet in nacijski, s katerim ste se lotili posla, da je jamstvo za to. Od tam je Funk odšel v naselje Kranjsko goro. Pri povratku je minister Funk obiskal v spremstvu Gauleiterja Reinerja gledališče v Celovcu, ki je njemu v čast priredilo svečano predstavo."

NAPETOST V ARGENTINI

Argentinska vlada se ni objavila, kak odgovor je prejela od nemške vlade na svoj protest gleda potopa tovrstnega parnika Rio Tercero. Po mnogih argentinskih mestih so bile velike demonstracije proti Nemčiji in na vsesplošno Rosario v Buenos Airesu je zastavkalo 1000 dijakov.

Vnanji minister Enriq u e Ruiz Guinazu je bil z nemškim poslaniškim zastopnikom Erichom Ottonom Meynenom 40 minut dolg razgovor in bo o tem poročal na kabinetni seji. Vnanji urad ni hotel objaviti nobenega poročila o odgovoru nemške vlade in vnanji minister Guinazu je rekel, da hoče imeti še natančnejši poročil kapitana potopljenega parnika Louis Sealese, ki bo danes prišel v Buenos Aires.

INVESTIRAJTE V AMERIKO
KUPUJTE
UNITED STATES WAR SAVINGS
BONDS in STAMPS

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovenske Publishing Company, (A Corporation), Frank Baker, President; J. Lupsha, Sec. — Place of business of the corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

49th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.
Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Na celo leto velja list na Ameriko in Kanado \$6.—; na pol leta \$3.—; na četrt leta \$1.50.— Za New York na celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.— Na inostranstvo na celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.—

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 8-1243

NEW YORK JE BIL POTISNEN VSTRAN

New York je središče krojaške obrti, pa pri vsem tem je od 300,000 večjih krojačev in šivilj zaposlenih pri delu za vojna naročila samo 12,000.

V sedmem mesecu vojne je 84,000 večjih krojačev in šivilj v New Yorku brez dela in njihovi stroji in šivanke počivajo. In kot izgleda, bo v kratkem 100,000 do 150,000 teh rokodelcev brez vsakega dela samo vrtilo svoje prste.

Medtem ko po vseh Združenih državah rastejo tovarne kot gobe po dežju in vsled vojne industrije skoro povsod primanjkuje stanovanj je v New Yorku izmed 1,492,336 stanovanj praznih 77,863.

V Washingtonu ni mogoče dobiti prostorov za razne urade, v New Yorku, ki je "glavni urad" cele Amerike, pa ima praznih uradov 3,845,299 kvadratnih čevljev.

V New Yorku je 400,000 brezposelnih ljudi. In kot pravi Greater New York Industrial Council, bo za Delavski praznik, ako New York do tedaj ne dobi več vojnih naročil, 570,000 delavcev brez dela.

Kaj je tedaj z New Yorkom? Pač se še ni prepričal, da je hitro namazano ono kolo, ki škriplje.

Pa vendar se že nekaj dela v tem oziru. Governor Lehman in župan La Guardia sta zadevo pojasnila na pristojnem mestu v Washingtonu in na nasvet predsednika Roosevelta sta se posvetovala s takimi možmi, kot so Donald Nelson, Paul V. McNutt, Leon Henderson in admiral Land.

To je bilo pred dvema tednoma in tedaj je bilo tudi dogovorjeno, da bo prihodnja konferenca v teku enega meseca.

Včeraj smo tudi poročali, da vojaška uprava, ali pa kdorkoli ima stvar v rokah, naročila 25,700,000 hlač in New York je dobil naročilo samo za 100,000 hlač, dasi ima New York v celoti izdelati 40 odstotkov krojaške industrije.

Uradniki Amalgamated Clothing Workers so po natančni preiskavi dognali, da so delavnice, ki so kar čez noč zrastle v državah Georgia, Kentucky, Tennessee, Alabama, Mississippi, Louisiana, Texas in Oklahomi dobile največ teh naročil, namreč 41 odstotkov, medtem ko ima jo ti kraji samo 5 odstotkov krojaške industrije.

In kako je to prišlo? Nekateri delavski voditelji, in skoro bi jim bilo verjeti, trdijo, da so kongresniki iz južnih držav pri vladi dosegli, da so bile postavljene tovarne z vladno pomočjo. Podjetniki pa svojim delavcem plačajo po \$16 na teden, medtem ko new-yorški krojači, ki so združeni in unijski, dobivajo unijske plače. In zato je bil New York takoj od začetka izločen iz vojnih naročil, zaradi unijskih plač.

Newyorkski delavci se ne morejo odreči svojim unijskim pravicam glede plač, kajti unijske plače so po vseh državah sorazmerno razdeljene in določene. In ravno v tem je težava, ker newyorkške plače nikakor ne morejo konkurirati s plačami v južnih državah, kjer je še vedno v veljavi delavska plača iz preteklega stoletja.

Ko so bila oddana naročila, je New York spal. Oni, ki naročajo razno blago za armado, so prezrli New York, naročila pa so dobile tovarne, ki so čez noč zrastle po pašnikih in planjavah južnih držav.

Iz mojih beležk

Zdaj, ko že nekaj časa ni bilo nobenega beleženja od moje strani, se menda zopet lahko s čim oglašim, in sicer hočem najprej podati jadrpke iz pisem naših slovenskih fantov iz New Yorka, ki so v službi Strica Sama in ki so s pismi zahvalili pevskega društva "Domovina" za darove, katere jim je to naše društvo poslalo o priliki posebne priredbe v ta namen. Meni je izročil nekaj teh pisem rojak Pavlič od "Domovine" z željo, da jih po priliki objavim, ker so za nas zanimiva in tudi pomenljiva v teh dneh, ko se naša mlada generacija bori za svojo domovino Ameriko in obenem za osvoboditev vseh danes tako kruto zaspznenih narodov in dežel. Iz pisem je razvidno, kako dobro de našim mladeničem vojakom pozornost od nas, ki smo doma. Pisana so seveda pisana v angleščini, ali jaz hočem podati glavne obrise iz njih v slovenščini. Pisma so bila pisana in poslana pred par meseci.

Frank Zupanc piše: "Domovina" že davno sem prejel zavoj cigarete, ki ste mi jih poslali in skoro srām me je, da se vam nisem že prej zahvalil. V armadi bi taka zanikrost ne držala, kajti vojak mora biti na svojem mestu vsaki čas in če ni je kazen. Cigaret sem bil močno vesel in se vam zahvalim. Vaša gesta mi je prišla v spomin naš Slovenski dom in ob kaženju poslanih cigaret sem se spominjal prijetnih večerov, ki sem jih tam imel. Prav lepo vas pozdravljam in želim, da bi skoro spet zaplesal v Slovenskem domu v Brooklynu." — Frank je bil ta čas v Alabami.

Louis Koprivnikovo pismo pravi: "Draga Domovina! Najlepša hvala za zavoj cigarete. Sicer so precej dolgo romale do tu, so namreč potovale za menoj, ker sem bil precej okrog dozidaj. Lepo je od Vas, da se spomnite slovenskih fantov in armadi Združenih držav, jaz sem gotov, da jih to močno razveseli. Zavest da mislite na nas in nas hočete razvedriti dokler smo tukaj, nas navdaja s čutom gotovosti. Jaz sem vedno tako užival ob Vašem petju in upam, da Vas nekega dne zopet slišim peti, ko bodo ti časi minili. Dotlej bodite lepo pozdravljeni in zahvaljeni za lep dar." — To pismo je prišlo iz Massachusettsa.

Raymond L. Medved se oprošča in zahvaljuje takole: "Dragi člani Domovine! Oprostite, ker se nisem prej zahvalil in vam sporočil, da sem prejel zavoj zadnji mesec. Ti isti dan, ko sem prejel Vaš dar, je moja ladja odrinila od kraja in od tedaj sem bil na morju, sedem tednov, zdaj pa naj se vam zahvalim za darilo in vaša vojaška pozornost meni, kot drugemu fantu v armadi. Sprejeto je bilo z največjim veseljem

in zadovoljstvom. Imejte vse se velikonocne praznike!" — Kdo ve, kod plove Raymondova ladja zdaj?

Charles Slabio beleži v zabavilo: — "Dragi prijatelji! Prejel sem poslan zavoj cigaret pred nekaj dnevi. Zelo sem bil presenečen in obenem vesel, da ima človek še prijatelje, ki se spominjajo nanj. Želim se vam zahvaliti in se nadejam, da vam kedaj povrnem to dobroto na kak način. Mi trdo delamo, da se dobro izveščamo in da bomo pripravljeni, ko pride čas, da pomagamo kot je nekdo rekel, "iztrebiti to poševno-oke — s površja zemlje, kar bomo z naslodo storili sedaj, ko smo videli, kaj so storili na Pearl Harbor in v Manili. Pisal bi vam lahko marsikaj zanimivega, toda je vojna in se ne sme govoriti o vojaških stvareh. P.S.—Cigarete so prišle ravno v pravi čas, dan pred plačo. Hvala in pozdrav!" — Charles je pisal iz Floride.

Vladislav Vavpotič se zahvaljuje takole: "Dragi člani. Prejel sem Vaš lep dar in se vam zahvalim za tako ljubeznivo radodarnost. Take geste in dejanja, kot ste jih pokazali Vi, pomagajo ustvarjati dobro voljo med vojaki, ki se danes bore za principe in svobodo, katero smo navajeni. Skupaj se borimo in dobro namu da zavest, da imamo za seboj trdno oporo v onih, ki so ostali doma. Pozdravlja Vas, V. M. Vavpotič." — Vladi je poslal pismo iz Georgije.

In da ne boste mislili, da "Primorska Slovenka" ne dobi nobenega pisma od fantov v armadi, naj podam par stavkov iz pisma, ki sem ga prejela pred nekaj dnevi iz Marylanda, in sicer mi piše sin Vipačca, Filipa Godina, (upravnika Primorske) ki je že več mesecev v armadi. Oscar, ki nas je pred par leti obiskal, ko si je prišel ogledat svetovno razstavo in mesto New York, piše med drugim:

"Življenje v armadi se mi dopade, ali dom je dom. Nobenega Slovence še nisem videl odkar sem šel iz doma. Srečal pa sem enega srbskega in enega hrvaškega fanta tukaj. Oba sta bila zelo vesela, da smo se spoznali. Oba prihajata iz pittsburskega okrožja. Nahačam se v kraju, kjer se zliwa Susquehanna v Chesapeake Bay. Tu se najde fante iz vseh koncev in krajev, ali deklet je malo, kadar je pika, pride komaj eno dekle na sto vojakov, če ne še več. — No, pa še vse bi bilo v armadi, ali ta naglica — včasih je kar treba iz postelje ob treh in morda ostati pokoncu do drugega jutra, potem pa se sploh ne zaspi, ampak fantje kar zamro za nekaj ur, ko dosežejo postelje. Zdaj pa že kličejo z trobento in moram zaključiti in iti nazaj v barake. Vas pozdravlja Oscar Godina."

Razbojniki se že tresejo, kajti že slutijo, da se bliža čas, ko bodo dobili plačilo za moritve in ropanja.

JEKY KOPRIVSEK in njegov orkester na ploščah
Terezinka Polka
Na planincab—valček Str. M 575
In DUQUESNE UNIVERSITY
TAMBURICA — Str. M 571
Za toz cenik in cene plošč se obrnite na: JOHN MARSHALL Inc.
463 West 42nd Street, New York

IZ NACILJSKIH IN DRUGIH VIROV

"Hrvatski narod":

"Predelovalnice kože zahtevajo, da se poleti usnjena obutev zamenja z leseno, da bi tako prihranili kožo za zimske mesece."

"Deutsche Zeitung Kroatien":

"Poglavnik je sprejel v avdienco ustanovne člane hrvaškega Kačjega odlikovanja, pod vodstvom načelnika maršala Kvaternika."

"Wiener Tageblatt":

"Iz letnega poročila zagrebške borze je razvidno, da je bil največji denarni promet z devizami Berlina in Milana. Od skupnega prometa 3226 milijonov odpada 2,169 milijonov na Reichmarke, 1,050 milijonov na lire, na vse druge devize pa skupaj samo 7 milijonov kun."

Havas iz Bukarešte:

"V Rumunijo je prispelo odposlaništvo hrvaških književnikov. Poleg predsednika hrvaških književnikov Ante Bonifasića so v delegaciji 4 najboljši hrvaški pisatelji. Ta delegacija se je udeležila rumunsko-hrvaških intelektualnih manifestacij, ki so bile prirejene od 8. do 11. maja v Bukarešti."

— Poroča J. I. C.

Počastitev spomina Neznanega Junaka in obisk v domu Georgea Washingtona

V nedeljo dopoldne je kralj Peter v spremstvu zunanje ministra dr. Ninčiča, ministra dvora Kneževića, poslanika Fotiča, adjutanta Vohoske, pomočnika zunanje ministra Jukića, šefa kabinetnega zunanje ministra Gavrilovića, pomočnika Milčevića, polkovnika Savića, jugoslovanskega vojnega odposlaništva in ameriških adjutantov obiskal grob Neznanega junaka v Arlingtonu. Ko je kralj stopil iz avtomobila, so izstrelili 21 topovskih strelcev. Častna četa ga je pozdravila, vojaška godba pa je odigrala jugoslovansko in ameriško himno. Kralj je nato položil venec na grob Neznanega junaka.

Nato je kralj Peter odšel s spremstvom na Mount Vernon, kjer je grob in hiša Georgea Washingtona. Kralj je po-

ložil na Washingtonov grob venec, nato pa si je z velikim zanimanjem ogledal hišo in vrt prvega predsednika Združenih držav. Nato se je kralj vrnil v Blair House, kjer je opokline sprejel skupino naših izseljencev druge generacije, ki stalno bivajo v Washingtonu. Kralj se je dolgo časa pogovarjal z našimi ljudmi, ki so ga navdušeno pozdravljali.

—Po poročilo J. I. C.

ZGLASI SE NAJ

JOSEPH DUGULIN, pekarški mojster, star 48 let, ki je prišel v New York že pred 32 leti. Doma je iz Gorjanskega pri Komnu na Primorskem. Ker sva bližnja sorodnika, bi rad izvedel za njegov naslov: Frane Petelin, Calle Achaval Rodriguez, 1301 Cordoba, Rep. Argentina

Note za PIANO- HARMONIKO ali KLAVIR

BREEZES OF SPRING
TIME OF BLOSSOM (Cvetni čas)
SLOVENSKI FANTJE
VSE BOM PRODALA
SLOVENIAN DANCE
VANDA POLKA

VO JEZERU
K O L O
OHIO VALLEY
STILVA POLKA
TAM NA VRINI GREDI
MARIBOR WALTZ
SPAVAJ MILKA MOJA
ORPHAN WALTZ
DEKLE NA VRTU
OL, MARIČKA, PEGLJAJ
ŽIDANA NARELA (polka)
VESELI BRATCI (marsurka)
BARČICA
MLADI KAPETAN
GREMO NA STAJERSKO
STAJERS
HAPPY POLKA
ČE NA TUJEM

35 centov komad
3 za \$1.

MOJA DEKLE JE ŠE MLADA
Po 25c komad:

Naročite pri

KNJIGARNI
SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th St., New York

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo \$2.⁰⁰

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku, ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izveščati in izpopolniti.

Naročite pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street New York, N. Y.

Dopisov brez podpisa in oznake ni priobčilen. Dopis na četrtično številko naj bo v našem uradu najkasneje v sredo objavljen.

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopis se nam vedno dobrodoči, ker nam daje vse naše čitatelje in se 4 milijoni naših rojaki tako rekoč med seboj pogovarjajo.

V BLAG SPOMIN IN SOČUTJE

Sedaj, ko pišem te vistic, sem po vseh prijateljskih pravilih, in družinski obveznosti dolžan, da pokopim in se poklonim zadnjikrat posmrtnim ostankom pokojnega Janeza Terčka, urednika "Glasa Naroda", ki se je po dolgi in mučni bolezni 28. junija preselil v večnost.

Ker sem zaposlen dolge ure, ne morem v tem slučaju napraviti obojega v tako kratko odmerjenem prostoru. V prepričanju me tolaži misel, da ako bi pokojni Janez mogel se spregovoriti besedo, bi mi rekel: "Le piši, in pa požarek dobrega postavi predse, da se misli bolj duhovito vrstijo, drugo pa prepusti drugim."

Zato sedaj, ko pišem to, sem si zbral v javnem prostoru isto mizo, pri kateri sva s pokojnikom večkrat sedela pri požirku dobre pijače in razpravljala kaj duhovitega.

Ne želimo videti ruševin, katere mu je zapustila kruta bolezen, hočem si ga v vseh svojih mislih obdržati v spominu takega, kakor sem ga poznal, ko še niti ni imel slutnje o kruti in zahrbtni bolezni, katere mu je z lomila življenje.

Izato upam, da v polnem namočenosti žalostno kropenje, ako vsem priporočim pokojnika vsem čitateljem "Glasa Naroda" kakor tudi prijateljem kolone "Peter Zgaga" v kateri si je pokojnik osvojil naklonjenost slovenske javnosti v blag in trajen spomin.

Ožji sorodniki pokojnega naj pa sprejmejo moje globoko sožalje, in naj se tolažijo z mislijo, da kolo življenja, na katerem se vrtimo, se pač suče tako, da danes eden odpade od njega in jutri pa zopet drugi, nekateri se že celo utrjujejo pred popolnim obratom tega življenjskega kolesa, in se celo z namenom spustijo z njega.

Ko premišljam posamezne smrtno slučaje, ki se dogajajo v naših ožjih krogih, se mi vsiljuje občutek naše splošne brezbriznosti ali nezavednosti o pomenu življenja, katerega trenutno preživljamo ravno v

tem najbolj kritičnem času, kar je zaznamovano v zgodovini človeštva.

Smrtni dogodki, ki se dogajajo v krogu naših prijateljev in znancev, nam pretresljivo segajo v dno srca in duše, kar je seveda povsem naravno. Kar nam je pri srcu, ljubimo in žalujemo ob taki izgubi, kar nam je nevarno, sovražimo in poskušamo vničiti, predno nam škoduje.

Rekel sem naravno: K tem prištevam samo jezo in sovraštvo, katero nam povzroča še vedno precejšnji del ohranjenih možganske plasti, katere se je še vedno več ali manj ohranila v nas iz dobe ko smo prehajali iz živali v človeka.

Ljubezen in žalost nam pa povzroča druga možganska plast, katere se je započela v nas kakor nekako darilo višje sile, in ako javnost to silo imenuje "Bog" nimam prav nič proti temu.

Poleg tega, da nam ta nadnaravna sila daje moč, da smo zakraljevali nad nižjimi živalmi, bitji, zjemamo iz te možganske plasti zadosti obširne misli in moči, da si življenje vstvarimo lepše in manj truda polno, obračamo moč in zmoglost te možganske sile v pogubo samih sebi.

Kar se danes dogaja na tej majhni kroglici vsemirja, na kateri slučajno živimo po svojem mnenju, se mi zdi, da sta se združili obe te malenkostni možganski plasti, in da kot zavezanci delujeta skupno za uničenje našega splošnega obstoja.

Ko čitam v časopisu, da je pes poginil od žalosti na grobu svojega gospodarja, me mine vsa volja biti član človeške družbe. Mrzli pot me poliva, ko poslušam ljudi, in jih opazujem, s kako naslodo sprejemajo poročila iz bojišč, ki jih objavljajo medsebojni sovražniki. "V toliko dneh smo jih pobili toliko in toliko tisoč! Vse to se čita, in je splošno sprejeto od javnosti kakor da se tiče uničenja najbolj nizkega živega bitja — podgan.

Ker sem govoril o ljubezni, Ker sem govoril o ljubezni,

ki bi morala dlobiti največji prostor v človeškem srcu do sočloveka, pozabljamo tukaj, da bi morali tako poročila sprejemati z največjo grozo in žalostjo. Ako smo ljudje kakor si domisljamo, bi morali imeti ravno tisto sočutje z njimi kakor da umirajo pred našimi očmi.

Najbolj grozno se mi zdi, da te pogumne žrtve, mi, ki smo še do danes na varnem pred nasilno smrtjo v zaledju, delimo v več ali manj uradne.

Sinovi naše matere Rusije, katerim se je spodlikalo brezboštvo, so edini, ki so napravili živi jez proti krutemu in brezverskemu sovražniku, in ki že nad leto dni v masah junakov umirajo za isto stvar, katero si želimo mi, ki slučajno pripadamo rimsko-katoliški cerkvi, cerkvi, katero poglavar teh junakov še ni svojim pripadnikom javno priporočil v molitev.

S tem pripomnim samo toliko: Narod kateri doprinese take žrtve, in ki tako junaka brani svojo domovino in umira zanj, ni brezbriznen. Zato imam največje sočutje do njega, in sem prepričan da bo rešil svet pred poginom.

Priporočil bi tudi drugim, kateri imajo sočutje do tega naroda, da naj molijo za njega po svojem prepričanju, ne pa po ukazu svojih predstojnikov.

F. R. V.

BARAGOV DAN V LEMONT, ILL.

Takole se bere na platnaki listu "Ave Maria" na zadnji strani platnice spodaj: 18. julija Baragov dan. Molitve za poveličanje Barage. Obenem spominski dan blagoslovitve lemontske cerkvice.

To je kratko naznanilo, ki ga list prinaša mesec za mesecom. Z drugo besedo, Baragov dan v Lemontu naj bi postala stalna ustanova, ki naj bi se ponavljala leto za letom. Saj nikakor ne smemo pozabiti svojega največjega ameriškega Slovence — škofa Barago.

Vsaka priložnost nam mora biti dobrodošla, da osvežimo spomin nanj, pa še bolj, da se ob njegovem zgledu navdušujemo za katolištvo in slovenstvo.

Taka prilika je vsekakor Baragov dan v Lemontu. Zato tudi ne sme ostati samo pri tistem kratkem oznanilu v listu Ave Maria, ampak pošljamo posebno oznanilo in obenem vabilo v druge liste, ki naj živo opozore svoje čitatelje na Baragov dan v Lemontu, dne 18. julija.

Ob 11. uri bo slovesna sv. maša pri lurski groti na romarskem griču. Med sv. mašo bo imel slovensko pridigo Rev. Kazimir Zakrajšek OFM, angleško pa Dr. F. Cyril Sireci OFM, ki se je pred kratkim vrnil iz Washingtona kot profesor filozofije na lemontskem uniiverziteti. Oba bosta v primerljivih besedah poudarila Baragovo veličino in njegov veliki pomen za nas.

Zadeva Baragove beatifikacije je zadnja leta nekako prešla iz Amerike v Slovenijo, kjer je zlasti škof Rozman z vsem srečnim delal na tem. Zdaj vem, kako je tam in se bojimo, da je poleg mnogo drugih dobrih reči tudi Baragova zadeva trpela. Ali tedaj nič več ko prav, da se ameriški Slovenci zopet toliko bolj zavzamemo za stvar in visoko dvignemo Baragovo zastavo.

Baragov dan v Lemontu naj bo našen doprinos k temu cilju, zato pridite na lemontski grič v čim večjem številu v nedeljo 12. julija. Na svidenje!

O. O. Franciskani.

JOŽE ZELENČ SE JE ZOPET OGLASIL

Kar nekako prijetno toplo je bilo pri srcu, ko sem čital, da so se zbrali 7. junija v Clevelandu voditelji slovenskih organizacij, uredniki slov. listov in drugi predstavniki našega življa k obnovitvi politične akcije za otrnite našega naroda v zasluženi domovini. Tako, edino tako je prav, da se je to začelo, da se lahko združeno predložijo upravičene zahteve na merodajna mesta. Če bi čakali da bi za nas drugi kaj storili, lahko pričakujemo samo razočaranja. Saj vidimo, kako je oni profesor Renner rezal dele naše zemlje in jih vključeval državam naših najhujših sovražnikov. Italijanski grof Sforza pa se na vse kriplje trudi pri državnem departamentu v Washingtonu in drugod, da bi za Italijo obdržal, kar je dobila v Primorju po zadnji vojni, poleg tega pa se sklicuje še na Deklacijo in obsežne druge dele naše zemlje k Italiji. Taki ptički so v teh časih nevarni, zato se je treba potruditi, kolikor mogoče, da se njim pristiže peruti, ko so še v gnezdu.

Ker je po kongresu v Detroitu in drugih inpozantnih prireditvah Slovanstvo sedaj v Ameriki precej poznano, bi bilo zelo uspešno, če bi slovenski predstavniki pridobili tesnejše stike z ameriškim časopisjem, katero naj bi čas od časa prišlo o težnjah za obstanek našega naroda.

Svojčasno je čikaška "Tribune" obširno poročala o delovanju slovenskih organizacij. En dan je bilo poročano tudi o večjih slovenskih srbstvih in turških organizacijah, o stanju članstva glede nakupa vojnih bonдов itd. Opazil sem imena glavnih predstojnikov in glavnih tajnikov. Čudno pa se mi je zdelo, da je manjkal opis in imena glavnega predstojnika in tajnika ABZ.

Politična akcija Slovencev je torej obnovljena. Živeli bomo v upanju, da bodo odbori vztrajno delovali za dosego vidnih uspehov.

Samo ob sebi je razumljivo, da so taka podjetja v zvezi tudi z precejšnjimi stroški. Omenjeno je bilo, da bi se za tekoče stroške zbiralo prispevke med našim narodom. Naj se ukrene kakorkoli, akcijo bo treba z denarjem podpreti, ako hočemo pričakovati od iste kakih uspehov. In ako se odloči za zbiranje med narodom, bom želel biti med prvimi z mojim deležem narodnega davka.

Te dni je dospel v Ameriko mladi jugoslovanski kralj Peter II. Sooč po objavljenih njegovih slikah v ameriških listih, je videti da se počuti tukaj boljše, kot pa doma.

Kaj pa če bi minister Snaj o priliki stopil k njemu, ter pospešil na uho, da so Slovenci v Ameriki obnovili politično akcijo, ter če bi zamogel v ta namen prispevati kak tisočak za tekoče stroške. Če se bo kaj dobro "odrezal," bom vsaj lahko rekel, da smo mi tudi Slovenci še nekoliko pri srcu.

Nobena tajnost ni bila v Jugoslaviji, da je pred leti njegov pokojni oče kralj Aleksander položil v inozemskih, — vidljeno v ameriških bankah — težke milijone inovine, katere precejšen del je bil prispevan iz Slovenije. Torej gospod minister Snaj, kaj če bi se poskusilo.

Ker sem ravno pri vladnem zastopniku, naj izrazim še željo, da bi se enkrat objavilo v slovenskih listih slike ministra Snaja, prof. Furlana in dr. Čoka, da jih bomo oni, ki nismo imeli še prilike gospodov osebno poznati, videli vsaj na slikah.

Ali ste brali pred kratkim našo priporočilo in nasvete poznane običajnega rojaka Andreja Spolarja, kako bi se zamoglo spraviti v kratkem času en milijon dolarjev za naše nesrečneže v okupirani domovini? Če bi se oprigli in ravnali po Spolarjevih priporočilih, bi bila taka vsota res enkrat skupaj, tako pa napredujemo v tempu kot včasih v domovini v farni cerkvi pri molitvi križevega pota. Z dosedaj zbrano vsoto 20 tisoč dolarjev smo šele nekako v bližini četrte postaje, če se računna da je v Ameriki okrog 250 tisoč Slovencev in če bi vsak prispeval v ta namen samo po en dolar.

Čast in priznanje tudi Mr. Leo Zakrajšku v New Yorku za sestavo ganljive in pomembne pesnitve "Slovenija toži," katero je poslal z pismom Janjo Rogljicu, direktorju publicitete JPO, ter je on isto poslal tudi v Glas Naroda v objavo. Besedilo verzov je tako v srecu segajoče, da so mi ob čitanju istih zdrknile solze po licu. Pesnitev sem iz lista izrezal in shranil, da isto, ako bo kdaj mogoče, pošljem domačim v domovino, da bodo videli, kako smo tudi mi tukaj čutili do njih.

V ameriških listih smo čitali da pred zadnjega tedna se precej povoljne vesti iz Rusije, Pacifika in bojišč v Libiji odkoder smo brali zadnjo poletje kaj slaba poročila, ter mi je rekel prijatelj Chas. Gaber v Detroitu, ko smo bili zadnjo poletje dva dni njegovi gostje: "Verjamim Jože, da v teh časih časopisov niti pogledati nečem, ker tesno mi je pri srcu ob poročilih, ki prihajajo iz ruske fronte." Enako mislim, je Charles tudi sedaj, kot meni, ko dobivamo poročila da se morajo Rusi na važnih postojankah ob veliki premoci umikati. Še slabše je pri Angličanih v Egiptu, kateri so spravi sedaj svetovno situacijo v zelo nevarnem položaju, toda pri Angličanih smo bili splošno vajeni čitati o umikih tu, o umikih tam.

Ne pozabim pa, da Amerika še ni vrgla zadnjih kart na mizo, ter da general Mihajlovič in njegovi nenstrašeni četniki še niso odložili svojega orožja v Jugoslaviji. Prav te dni je naš predsednik Roosevelt podal poročilo, da se je v Ameriki samo v mesecu maju izdelalo 4 tisoč bombnikov in aeroplanov, tisoče tankov, topov, strojne in drugega vojnega materiala. Glavni problem seveda je, spravi to ogromno produkcijo varno preko morja. Pa če dopse tja le tri četrtine tega, bo že ogromno zalego.

Pred par tedni se je oglašila pri nas tudi Mrs. Lukanich iz Chisholm, Minn. Iz Chicaga je spravi pripeljal sem Mr. V. Caimkar. Ker one sobote zvečer radi deževja ni bilo dosti posla, smo pri časi rujnega lahko par u r pokramljali. Mrs. Lukanich je zelo agilna zastopnica Glasa Naroda, ter tudi vedno kakega novega naročnika pridobi, ter vedno tudi za list kaj napiše.

Dosti je naročnikov "G. N." ki so bili svoječasno zelo redni s svojimi p rispevki dopisov. Frank Keržetovih zanimivih člankov smo komaj čakali ob četrtkovih številki. Rojaki v Pittsburghu so gotovo najprej preiskali Kotiček Bukovinskega. Fr. Troha je napisal kaj iz Barbertaina in okolič. Zanimiva so bila poročila Vavpotiča v New Yorku, Masletia iz Little Falls, in Rodeta iz farm gornjega dela New Yorka. Primorska Slovenka in zagonezni Narodniki iz New Yorka so skoraj popolnoma izostali. Kaj neki je temu vzrok? Ali je mo

JUGOSLOVANSKI POMOŽNI ODBOR V AMERIKI SLOVENSKA SEKCIJA

Glavni uradniki:

Predsednik: Vincent Calkar, 2639 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. SNPJ
Podpredsednik: Josephine Erjavec, 527 N. Chicago St., Joliet, Ill. SZZ
Tajnik: Joseph Zalar, 351 N. Chicago St., Joliet, Illinois KSKJ
Blagajnik: Leo Jurjovec, 1840 W. 22nd Place, Chicago, Illinois SZS
Nadzorniki: John Gornik, 6403 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio SDZ
John Ermenec, 739 W. National Ave., Milwaukee, Wisc. SPZS
Frank J. Wedic, 301 Line Street, Joliet, Illinois DSD
Josephine Zakrajšek, 7003 Cornelia Ave., Cleveland, Ohio PS
Charlie Beneval, 16007 Hollmes Ave., Cleveland, Ohio SMZ
Direktor, publicitete: Janko N. Rogelj, 6208 Schade Ave., Cleveland, O. ABZ

LOKALNI ODBORI JPO, SS.

Lokalni odbor št. 1, Joliet, Ill. — Predsednik: Jos. Zalar, 351-3 N. Chicago St.; tajnik: John Adamich, 1120 Highland Ave. in blagajnik: Louis Kosmerl, 754 N. Hickory St.
Lokalni odbor št. 2, Cleveland, O. — Predsednik: John Gornik, 6403 St. Clair Ave.; tajnik: John Pezdirtz, 14604 Popper Ave. in blagajnik: Frances Ruppert, 19308 Shawnee Ave.
Lokalni odbor št. 3, Chisholm, Minn. — Predsednik: Frank Knel, 415-3rd St. S. W.; tajnik: John Komidar, 320 5th St. S. W. in blagajnik: John Lamuth, 26-3rd St. S. W.
Lokalni odbor št. 4, Sheboygan, Wisc. — Predsednik: Marie Brislund, 1034 Dillingham Ave.; tajnik: Johanna Mohar, 1138 Dillingham Ave. in blagajnik: Martin Jelenc, 1927 S. 8th St.
Lokalni odbor št. 5, Milwaukee, Wisc. — Predsednik: John Oblak, 215 W. Walker St.; tajnik: Rev. D. M. Setnicar, 1210 So. 61st St. in blagajnik: Rev. Anton Schiffer, 823 W. Mineral St.
Lokalni odbor št. 6, Ely, Minn. — Predsednik: Anton Zbais, APU Building; tajnik: Ivan Tausell, Ely, Minn. in blagajnik: Louis Champa, Sr., Ely, Minn.
Lokalni odbor št. 7, St. Louis, Mo. — Predsednik: Geo. Kovacevich, 2003 So. Jefferson St.; tajnik: Eugenio Rulic, 401 E. Marceau Str. in blagajnik: John Marušić, 2751 Park Ave.
Lokalni odbor št. 8, Chicago, Ill. — Predsednik: Anton Krapec, 1636 West 21st Place; tajnik: John Gotlib, 1945 West Cermak Rd. in blagajnik: Leo Jurjovec, Jr., 1840 West 22nd Pl.
Lokalni odbor št. 9, Waukegan, Ill. — Predsednik: Anton Kobal, 1015 Commonwealth Ave. North Chicago, Ill.; tajnik: Joseph Zore, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill. in blagajnik: Frank Nagode, 913 McAlister St., Waukegan, Ill.
Lokalni odbor št. 10, Joliet, Pa. — Predsednik: Joseph Matkoc; tajnik: Joseph Altar, P. O. Box 139, in blagajnik: John Jereb.
Lokalni odbor št. 11, Butte, Mont. — Predsednik: Charles Propp, 1144 East Second St.; tajnik: Ignacij Oražem, 2029 Walnut St. in blagajnik: Charles Larsen, 201 East Park St.
Lokalni odbor št. 12, Pittsburgh, Pa. — Predsednik: F. J. Kress, 218-5th St.; tajnik: John Deenan in blagajnik: Nick Porše.
Lokalni odbor št. 13, Farrell, Pa. — Predsednik: Frank Kramar, P. O. Box 241; tajnika: Frances Gorjance, 925 Cedar Ave., Sharon, Pa. in blagajnik: John Garm, Sr., 887 Cedar Ave., Sharon, Pa.
Lokalni odbor št. 14, Lorain, Ohio. — Predsednik: Miss Mary E. Polutnik, 1711 East 30th St.; tajnika: Majlida Ostaneč, 1848 East 24th St. in blagajnik: Hermina Zorč.
Lokalni odbor št. 15, Clinton, Ind. — Predsednik: Anton Jaz. R. R. 2; tajnik: Frank Brogar, 1159 Anderson St. in blagajnik: Frank Prašnikar, RR 2.
Lokalni odbor št. 16, Salida, Colo. — Predsednik: Frank Usnik, RFD 72; tajnika: Katherine Drobnik, 421 East 2nd St. in blagajnik: Louis Skull, RT Box 180.
Lokalni odbor št. 17, Rock Springs, Wyo. — Predsednik: Anton Starman, 1216 - 10th St.; tajnik: Joseph Gosar, 417 Tisdell in blagajnik: John Jenko, Jr., 1118 Clark St.
Lokalni odbor št. 18, Barberien, Ohio. — Predsednik: Joseph Lekson, 196-22nd St. N. W.; tajnik: Josephine Perok, 29-10th St. N. W. in blagajnik: Louis Arko, 1222 W. Wooster Rd.
Lokalni odbor št. 19, Aspen, Colo. — Predsednik: John Lovshin, Box 232, Aspen, Colo.
Lokalni odbor št. 20, Pueblo, Colo. — Predsednik: John Gern, 817 E. C St.; tajnik: Frank Pechnik, 1232 Elder Ave. in blagajnik: Frank Brajda, R. 1, Box 2.
Lokalni odbor št. 21, Denver, Colo. — Predsednik: Anthony Jeršin, 4825 Washington St.; tajnik: Frank Okoren, 4758 Pearl St. in blagajnik: Geo. Pavlikovich, 4575 Pearl St.
Lokalni odbor št. 22, La Salle, Ill. — Predsednik: Leo Zernik, Lincoln Ave.; tajnik: Frank Koblicek, Garfield Ave. in blagajnik: Emma Shinkus, 717-5th St.
Lokalni odbor št. 23, Johnstown, Pa. — Predsednik: Andrew Vidrich, 706 Forest Ave.; tajnik: John Langerholc, Jr., 516 Linden Ave. in blagajnik: obenem.
Lokalni odbor št. 24, Trinidad, Colo. — Predsednik: Math Karcich, 1011 Lincoln Ave.; tajnik: John Lipce, P. O. Box 26, Bon Carbo, Colo. in blagajnik: Frank Tomazina, 1802 Linden Ave.
Lokalni odbor št. 25, Claridge, Pa. — Tajnik: Jurij Previc, White Valley, Pa.

goče vzrok predstavo ošpičen naših prednikov (Niti najmanj! — Op. ur.) Istega sem bil prikrat že sva v precejšnji meri deležen, pa vseeno nisem "ueagal" dasi se je zelo težavno pripraviti k pisanju posebno ker nimam iz te okolice kaj poročati. Povrnite se torej dopisniki k svojim rednim poročilom v "G. N." Saj sami uvidite da so stvarni dopisi na neugodna vojna poročila za list kot res okusna zaščimba. V dopisih med seboj pokramljamo in se pobližje spoznamo. Brez istih bi, kot sem rekel slovenski listi izgledali kot ženin brez nageljna, ali nevesta brez krančelna. No, pa v sedanjih časih pri poroki nevesta s krančelnom itak ni več v modi.

Tem potom hvala tudi Ivanu Bukovinskemu za vabilo na počitnice v Pittsburgh, pa ne bo nič. Saj veste — tajarji, tajarji! Do Clevelanda in nazaj bo mogoče še šlo brez kakega "flata" zato bomo počakali kakega vabila od tam.

Usoda je v življenju nekatere ljudi res kruta. Kakor smo se odkritosrčno razveselili ob vrnitvi iz bolnice na dom našega prijatelja Janeza Trčka tako nas je potrla in užalostila sinoči, vrnivši se po našem prostem dnevu domov usodna brzozajavka, da je za vedno zatnil oči.

Janez Terček je umrl, ni pa umrl duh našega Petra Zgaga. Isti bo ostal med nami, dokler mu tudi mi ne sledimo drug za drugim. Slovensko častništvo pa je izgubilo v njem moža, za katerega ne bomo več našli nadomestila.

Rodbini pokojnega še enkrat naše globoko sožalje nad bridko izgubo nam vsem dragega prijatelja.

Čudno je naključje ironije: Prav v poznih urah zadnje nedelje, ko je bil pokojnik v zadnjih vzdihih, sem jaz pisal dopis ter v istem z veseljem beležil tudi o akciji za njegovo umetno nogo. Ko sem odšel k počitku, sem se še ure obračal v postelji ter mislil na njega in na vzrok, za kaj je bila zadnjih par dni njegova kolona tako skrajšana. Sedaj pa sem uverjen, da se je prišel v onih urah njegov duh posloviti tudi od mene, predno je odšel v novo družbo prijateljev in njegovih pradedov.

Pozdravi!

Jože Zelenč.

Najnovejša izdaja splošno znane slovenske koračnice

SOLDIERS ON PARADE

MLADI VOJAKI

Priredil za

PIANO HARMONIKO

Jerry W. Koprivšek

Cena 40 centov

Naročilo lahko pošljete na Slovenic Publishing Co 216 W. 18th St., N. Y. C

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

AMERIŠKA BRATSKA ZVEZA

AMERICAN FRATERNAL UNION

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva milijona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Ameriški Bratski Zvezi, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti bolezni, nesrečam in smrti

Ako je društvo A.B.Z. v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

TRIJE RODOVI

Dogodki iz nekdanjih dni. — Spisal: ENGELBERT GANGL

40

Če mu je zapretila, da pojde stran in da je ne bo več nazaj, jo je lepo prosil, naj mu vendar napravi to uslugo.

In tako je tudi res storila. Nekega dne je šla, češ, da gre k staršem, in ni je več bilo nazaj. Pobralla je obleko in denar ter odšla, in France se je oddahnil. Ni poizvedoval po nji. Bodi kjerkoli, samo da je ni več.

Tudi gospodar je zanemarjal dom. Jemal je od denarja, češ, saj ga ne more zmanjkati. Samo, ko bi imel še tiso, kar je vzela po očetovi smrti Lenka. Potem bi bilo denarja dovolj za zmeraj. In tako se je zgodilo, da je bilo vse po hiši umazano in zanemarjeno. Prah je ležal po pohištvu, na dvoršču in po veži je ležal gnoj. Živina je bila neočedena, konji mrtavi in leni.

"Tukaj ni nič, dragi moji Ilija" je tožil France Preliču. "Treba se bo ogledati po svetu!"

"Tudi meni je dovolj te kletke," je rekel Ilija. "Mislim da ne bom več dolgo prevažal prašičev po teh krajih. Tja jo zopet uberem, kjer so vse drugi ljudje in drugi običaji."

"Glej, saj grem morda tudi jaz s teboj!"

Samotno in pusto se je zdelo Francetu doma, kadar ni mel družbe. Očitajoč je krčala zanemarjena hiša po gospodarjevi skrbi. Od sten je odpadel omet, pokazali so se po sobah, po veži, po hodniku stari madeži. Vstrel je pogledal France, povedal je oči, da jih ni videl, da ni slišal, kako kriče po roki, ki bi jih odstranila ali vsaj prikrila, da bi jih ne videlo nobeno oko več.

Tudi podoba materina, viseča na steni, naslikana od nekega umetnika, je polbledela. Solnčna luč je izpila svežost barv, da je bila videti podoba še bolj žalostna. Samo oči so gledale še vedno proseče, tolažbe željno. France ni mogel prebiti tega pogleda. Zapelo ga je, kadar se je ozrl na podobo.

In še nekaj: kadar je pogledal podobo, se mu je zdelo, da vidi Lenko pred seboj. Čisto je bila podobna materi. In tako je gledal v materini podobi sestro Lenko, njo, ki je daleč in ki ne mara zanj!

Cimbolj je premišljal France, tembolj mu je vstajala misel na Ameriko. Lahko mu bo prodati dom, kupca dobi, kadar hoče. Hiša stoji na pripravnem mestu, cene ne nastavi previsoke — in tako pojde lahko v denar.

Ilija se je naveljal trgovanja. Kar je bilo lepega blaga doma, to je navadno pokupil Zaviničak, ki je plačeval z gotovim denarjem, ali pa ker so mu bili zaradi odvisnosti dolžni prodajati. Prelič je plačeval šele potem, ko je prodal sam. Zato pa mu tudi ni šlo tako sijajno, kakor se je nadejal, ko je začel trgovino. In domačega sveta se je že tudi nagledal, domačih ljudi se je navelčal. Dvignila ga je z domače grude želja po daljnem svetu, kjer človek živi svobodno. Razsopal je denar, kar ga je prinesel s seboj, ostalo ga je še za pot nazaj. Sklenjeno je bilo, da gre. Spravljal je obleko v kovčeg.

Odpro se vrata in France Ribič vstopi. Za njim čaka umazan deček, da prejme plačilo, ker mu je pokazal pot do Ilije.

"Za Boga, ali si padel z neba?" se začudi Ilija.

"Ne, prišel sem z doma da si poiščem novi dom," odvrne France.

"Torej v Ameriko?"

"Da," pritrdi France.

"Glej, ravnokar sem pospravil svoje reči. Bajto sem prodal sosedu, ki čaka na to, da grem. Da, in tudi jaz grem. Dobro, bova vsaj skupaj potovala. A lepo je, da si prišel pome," hiti Ilija.

"Prišel sem pote, res," pravi Ribič, "a imam še drugo opravilo."

"Tako!" in Prelič se zmračil lice. "pa ne, da bi hotel k sestri?"

"To je tako-le," začne France, "zdaj, ko grem v Ameriko, sem sklenil, da prodam vse, kar imam."

"To je pametno," pravi oni, "no, in potem?"

"No, in potem se mi je tako oglašilo v srečo, da bi vendarle ne bilo prav, ko bi prišlo vse, kar je mojega, v popolnoma tuja roke. Zatorej sem mislil in mislil in prišel sem do zaključka, da bi vendarle prej povprašal sestro, če bi morda ona ne hotela kupiti mojstne hiše, da bi tamkaj ne zagospodarile tuje roke!"

Ilija je poslušal mirno in potem izpregovoril:

"Tako blebeče otrok, a ne moč. Zatorej si šleval! Pojdi v kak kloster za hlapca, ti nisi za Ameriko! Najprej pravi, kako mu je sestra snedla očetov delež, potem se laže, kako jo črti in kako sovraži tistega samogoltnika, tistega oderuha Zaviničaka — a zdaj pride ta šleval in hoče nasipati zlatega zrnja v polne jasli!"

"Saj sem samo tako mislil," se izgovarja Ribič.

"No, le misli in pojdi tja — a pote msi izbitaj drugega spremeljevalca. S takim mežvo ne potuje Ilija Prelič."

"Ali daj si kaj dopovedati!"

"Nič! Če greš tja, ne greš z menoj!" reče odločno Ilija.

"Ali nimas nobeneza drugega kupca?"

"O, imam ga, ki mi takoj na roko odšteje denar," pravi France.

"Potem si pravi osel, ako greš ponujati temu! Ali misliš, da ti bo ta-le kaj plačal? Kdo ve, kako vso reč spleti in zavije, da bo vse njegovo, a tebi ne ostane niti za žepni robec, kaj šele za pot v Ameriko! Poznam ga! Zatorej, če hočeš zlo, pojdi tja — in z Bogom!"

Ilija se je obrnil in ja pospravljaj dalje. Zapel je kovčeg in ga zadel na rame.

"Kaj stojiš? Pojdi tja! Jaz že dobim tudi brez tebe pot v Ameriko!"

"Saj ne grem! Saj grem s teboj! A najprej morava nazaj v Kranj, da se tudi jaz napravim na pot."

Šla sta po stezi navzdol. Težko je bilo Ribiču sree.

"Taki so dandanes moški. Babe so, babe. In tudi ti si baba!" se je jezil Ilija. "Kja bi sitil site ljudi, oderuhe!"

(Nadaljevanje prihodnjic.)

Iz slovenskih nasebin

V SPOMIN NA JANEZA TERČKA

Srečala sva se pred mnogimi leti, videl je v meni nekaj, kar ima zvezo s peresom, toda varal se je. Poskusil me je spraviti na tir velikim možem, toda kljub temu sem ostal samo klobučar.

Večkrat sva prebedela v njegovi kuhinji, zalila kranjske klobase z dobro kapljo. To je še bilo leta nazaj ko je še živel Potrato. Terček je ljubil tih kot — dasi je vedel mnogo, je rajši poslušal kot pravil. Vse je le bolj zaupal peresu, ker predobro je poznal moč peresa. Zadnjič sva govorila pred leti, par dni za tem, ko je prišel iz Clevelanda. Izgledal je dobro. "Kako se imajo tam?" sem ga vprašal.

"Dobro, dobro — Slovenci so povsod Slovenci. Ko prideš v slovenski kraj mesta, se ti zdi, da si v starem kraju, le Slovenke ti znajo urediti vrtove na tak način."

Pod Turnškovo lipo je prebil precej svojega časa. Iskal je miru za delo in tam na hrihčku je bil tak prostor. Količkor je vedel, je ohranil zase kletih pa je tudi obrnil za dobro vsem in priobčil, a znal je tako temeljito zaviti, da je zadelo v dozdnevno skoro vsakega, ki je čital. To je bila pač umetnost, ki je služila Slovemu

in dobro. Marsikdo se je ustrašil besede "Zgaga" ki je mnogim služila za palico, posebno zakoncem v downtownu. A ko si ga srečal, pa si videl, da je bil samo Janez Terček, prežet z duhom Slovence, katerega misel kljub odsotnosti, še vedno hodi v vas in se vseda, in ustavlja pri dogodkih iz otroških let in mladeniškega življenja v starem kraju, kot metulček, ki obletava vrtec evetotih rož, iz katerih so ravno odšli zadnji hlapi jutranje rose.

Včeraj sem ga videl, bil je tih, v tistem, gledal sem njegov obraz, kaj je z njim napravilo trpljenje. Koliko je moral prestati, da ga je tako vzelo.

Tih skromen, greš izmed nas vendar boš zelo pogrešan, Janez. Mnogim si ure krajšal v življenju, in sreli teh ljudi si si zgradil dom in živnan bo spomin na te. Najlepše pa si dal v zadnjih urah, ki nisi dal, ampak izli iz sebe, kar nosil si v zlobini duše, češ, dal sem vse in zdaj še vzemite to, za namerček, da bo meta dosti polna.

Počivaj v miru Janez — kaj ti mero trpljenja si do vrha napolnil. — Naj ti bo lahka zemlja nove domovine — vsi tvoji se poslavljajo. — z Bogom, Janez!

Ignac Musich.

NARODNA SKUPŠČINA V PITTSBURGHU

Naročen sam na "Glas Naroda." Amer. Slovenci, dobivam Glasilo KSKJ in Ave Maria, pa nisem nikjer bral o narodni skupščini v našem Slovenskem domu, kjer je govoril minister Fr. Snoj o zadevah v Jugoslaviji, in se posebej v Sloveniji. Zanašamo se vsi na I. Burkovskega in N. Skube, ta, da bosta poročala.

Naroda ni bilo toliko, kakor bi se moglo pričakovati, vendar so bili zbrani vsaj oni, ki se živo zanimajo za javne stvari.

Minister Snoj je govoril stvarno in dejstveno, ne opojeno z navdušenjem. Tako je tudi treba ker nam je do resnice. Vsaj zame je bil minister Snoj s svojimi besedami bolj dobrodošel kakor vsi došleci iz starega kraja sedanjega časa. V enakem razpoloženju kakor Snoj govori tudi hrvaški ban Subasić.

Imeli smo novo mašo Rev. Rudolf Flajnikovo, ki je pa, žal, član karmeličanskega reda in bo kot tak malo zahajal v našo javnost, vsaj pod sedanjimi razmerami. Tudi je škoda, da si naši dijaki ne dajo toliko truda, da bi se naučili malo slovenščine. Po navadi znajo samo to, kar jim je posili ostalo v spominu od slovenskih starišev, in tega je malo: in kar

je, je mešanica. To je velika škoda za slovenstvo, in škoda za naše absolvente ameriških šol. Vsaka nova sila bi nam mogla na svoj način koristiti. Na drugi strani je pa tudi jasno, da je vsak slovenski jezik, torej tudi slovenski, podlaga za poznavanje vseh drugih slovenskih jezikov. In to pomeni imeti pristop med 250 milijonov Slovanov. Sicer je pa še sam slovenski jezik sedaj že tako bogat na prvotnih in razpravah o drugih Slovanih, da nam nudi vpogled v kulturo vseh Slovanov. Tu je gubitek za naše mlade inteligente, ki so zanemarili svoj materni jezik.

Dne 12. julija bo šolski izlet slovenske župnije Vnebovzete Matere Božje. Kaj pravim izlet! Skušali smo vzleteti, toda zemljišča, kamor bi šli deloma lahko po, niso več na razpolago, za bolj daljne kraje pa vozil ne maramo. Tako so nam pristrižene peroti in piknik bo moral biti kar doma na 57. cesti. Imamo pa na razpolago dva hladna prostora pod cerkvijo in šolo, in trave in senca na hribu za župnimi poslopji. Vstopnina je sicer edet dolar, toda vsak posetnik bo dobil pri vstopu vrednost dobesedno za en dolar.

Dne 16. avgusta bo "žegnaje" pri slovenski cerkvi v Pittsburghu. Obenem bomo slavili 45. obletnico naše cerkve. O tem pa prihodnjic.

M. Kobe.

SMRT KOSI

Še ni minilo leto dni in trava se ni prerasila groba Mr. John Pirnata, ko je že zopet smrt posegla med nas, malo številne Slovence v Norwalku, Conn. To pot si je izbrala Mrs. Amelio Tičar, revica ni mogla hoditi, do 17 let je bila hroma na obe nogi. Na mrtvaškem odnu je bila vsa obdana od venec cvetic, ki so ji danovali sorodniki, prijatelji in sosedji. Zaprta soproga Jožeta Tičar tu v Norwalku, sestra Mrs. Polono Petrovič v New Yorku in Mrs. Mary Zupane v Chicagu, Ill., mnogo nečakov in nečakinj.

Pokopana je bila 22. junija na St. John's pokopališču s sv. mašo in cerkvenimi obredi. Pogreba se je udeležilo veliko številno sorodnikov in prijateljev iz New Yorka, Stamforda,

Danbury, in So. Norwalka.

Prva slovenska žena, pokopana na St. John pokopališču, je bila moja svakinja Mrs. Josephine Premru, pred 3 leti. Bodi ji blag spomin! Sedaj je dobila za družico Amelio. Bile so tudi v življenju prijateljice. — Bodi vama lahka svobodna ameriška zemlja!

F. Premru.
So. Norwalk, Conn.

JUGOSLAVIJA IN RUSIJA

(JIC.) — Sovjetski poslanik na jugoslovanskem dvoru Bogomolov je dne 23. junija priredil v čast jugoslovanskim predstavnikom v Londonu čaj. Prisotni so bili predsednik vlade Slobodan Jovanović, podpredsednik ka dr. Kreka in Krnjević, vsi ministri, ki se nahajajo v Londonu in večje število politikov in višjih uradnikov. Na čaj je prišel tudi poslanik Bogomolov s soprogo. Sestanek je potekal v prisrčnih pogovorih med Rusi in Jugoslovani.

Med svojimi bivanjem v Londonu se je Molotov zadržal v daljšem razgovoru s premierjem Churchillom in se sestal s predstavniki ostalih zaveznikov narodov. Poročali smo že, da se je sestal s predsednikom Benešom in s predstavnikom svobodnih Francozov generalom De Gaulleom. Poleg tega se je sestal z jugoslovanskim zunanjim ministrom Ninčicom. Na sestanku sta razpravljala o važnih vprašanjih, ki zanimajo Sovjetsko Unijo in Jugoslavijo.

NOVA IZDAJA

Dobri Atlas je nujno potreben

... in ravno v

HAMMONDOVEM NOvem

Svetovnem Atlasu

NAJDETE ZEMLJEVIDE, KI SO TAKO POTREBNI, DA MORETE SLEDITI DANAŠNJIM POROČILOM

Zbirka nanovo in lepo tiskanih zemljevidov v 7 barvah, kaže svet, kakoršen je danes in vam pomaga razumeti zgodovinsko važno delovanje diktatorskih in demokratskih vlad.

NEKAJ POSEBNIH VAZNOSTI

Sestav sveta—abecedni seznam dežel, provinc—navaja površino, prebivalstvo, glavna mesta in kraj na zemljevidu.

Seznam mest in trgov—navaja ime kraja, okraj, in državo, prebivalstvo in kraj na zemljevidu.

Zastave vodilnih držav—v polnih barvah, vsega skupaj 56; cela vrsta narodnih barv.

ILUSTRACIJE—45 skrbno izbranih resničnih fotografij iz vseh krajev sveta.

NOVO LJUDSKO ŠTETJE—Uradne številke glavnih mest in trgov v Združenih državah in kaže primerjavo s starim štetjem.

Svet pripada ljudem, katerih ravno vednost nima obzorja

Ta atlas, ki sam sebe popravlja, ima namen rešiti marsikatera napačna vprašanja, ki nastanejo v raznih razgovorih. Strani so obilno ilustrirane s slikami in podajajo razvednost zemlje, prvine svetovnega sistema, pokrajine in globoko oceanov in jazer, dolgotrajnih rek in prekopov, površino poglavitnih otokov in visokost svetovnih gor. Tu so odgovori na mnoga današnja vprašanja.

Naročite pri:

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

SEDAJ

40 centov

PO POŠTI

V URADU — 35 CENTOV

48 VELIKIH STRANI

DRAŽA MIHAJLOVIČ DOBIL LETALA

(JIC.) — Radio iz Moskve poroča dne 29. junija, da se četniška vojska generala Mihajloviča v Jugoslaviji bori sedaj proti osuči z letali, zlasti v Hrvatski, kjer je "vlada hrvaškega kvizlinga v neprestanem strahu pred napadi četniških pilotov in je prisiljena organizirati obrambo."

UČI OTROKE VARČEVATI

Če že danes večina ljudi ne zna varčevati, razen če se pri siljenju, to je da nimajo pri čem varčevati, naučimo vsaj naše otroke varčevanja. Med prvimi je dolžna mati, da privzgoji otroku ta čut in ga nauči spoznavati vrednost denarja. Nabavi mu puščico, v katero bo shranjeval svoje majhno premoženje. Ko je kapitalček dovolj velik, naj si otrok kupi zanj, kar potrebuje. Večji otrokom dajaj zdaj pa zlaž manjše vsote denarja, da si sami nabavijo kakšne malenkostne potrebnosti. Tako jih boš navadila, da bodo sami zadržali skrbeti za te malenkosti. Navadi jih, da si bodo zabeležili vsak, tudi najmanjši izdatki. Nad temi izdatki pa vodi

sama previdno in skrbno nadzorstvo.

Ne samo pri denarju, marveč pri obleki, obutvi, knjigah, igračah, sploh pri vsem, kar dobi otrok v roke, ga navajaj k paznji, varčnosti. Sam naj pazi na čistoto obleke in obutve, sam naj jo zvečer lepo spravi v redu. Prav tako s knjigami in igračkami.

Daj otroku včasih priliko, da kakšno svojo igračo, knjigo ali obleko pokloni manj premožnemu tovarišu. S tem ga navajaj k radodarnosti in ljubezni do bližnjega. Pazi pa, da mu ne daš prilike občutiti, da je nekaj "več" od tovariša, ki mu je stvar poklonil. Tako bi mu sama odprla oči za razliko med ljudmi, razliko, ki je otrok sam ne bo nikoli opazil.

PRISILNO DELO V HRVATSKI

V Hrvatski, vazalni državi Osišča, so uvedli prisilno delo. Popisali so vse moške med 18 in 60. letom in jih dodelili za delo na polju, gradbo cest, izsuševanje in sekanje dreves.

Ta odredba bo omogočila mnogim nemškim podjetnikom v Hrvatski, da bodo prišli do poceni delavskih moči.

INVESTIRAJTE V AMERIKO
KUPUJTE
UNITED STATES WAR SAVINGS
BONDS IN STAMPS